

FRANCUSKI

**Mów
śmiało!**
w podróży
w pracy
z przyjaciółmi

Rozmówki
z wymową
i słowniczkiem

**Ewa Gwiazdecka
Eric Stachurski**

FRANCUSKI

Rozmówki z wymową i słowniczkiem

Mów śmiało!

Konsultacja językowa:
Angélique Matynia

Wymowa:
Barbara Jędraszko,
Joanna Jędraszko

LINGO
języki nieobce

Redaktor serii: Anna Laskowska

Redakcja: Paweł Pokora

Projekt okładki serii: Klara Pereptyś-Pająk

Projekt makiety: Studio 27, biuro@studio27.pl

Zdjęcie na okładce: © VanderWolf Images / Fotolia.com

LINGO
języki nieobce

© Copyright by Wydawnictwo Lingo sp.j., Warszawa 2016

www.jezyki nieobce .pl

ISBN: 978-83-7892-365-7

ISBN wydania elektronicznego: 978-83-7892-481-4

Skład i łamanie: Klara Pereptyś-Pająk

[Kup książkę](#)

Spis treści

Wstęp	4	8. Bank i pieniądze	104
Wymowa	5	9. Zakupy i usługi	114
1. Najważniejsze zwroty	10	10. Poczta i telefon	130
2. Podróż i zwiedzanie	20	11. Komputer i internet	141
3. Zakwaterowanie	36	12. Nagłe wypadki	151
4. Jedzenie	47	13. Tablice	165
5. Rozrywka i sport	63	14. Zarys gramatyki	181
6. Praca i biznes	76	15. Słowniczek polsko-francuski	189
7. Relacje międzyludzkie	89		

Mów śmiało!

Publikacja Wydawnictwa Lingo z serii „Mów śmiało!” ułatwi Ci porozumiewanie się w języku francuskim w każdych okolicznościach. To praktyczne rozmówki z wymową w wygodnym dla użytkownika zapisie fonetycznym, dzięki którym bez trudu dogadasz się z rodowitymi Francuzami.

Każdy z dwunastu rozdziałów rozmówek dzieli się na trzy części.

- **Mów śmiało** – zawiera to, co najważniejsze w rozmówkach, czyli wybór najpotrzebniejszych zwrotów. Ułożone są one w porządku rzeczowym – wystarczy znaleźć ten, który pasuje do Twojej sytuacji i już wiesz, co powiedzieć.
- **Porozmawiaj** – to krótkie, z życia wzięte dialogi ilustrujące przykładowe użycie zwrotów i wyrażeń zawartych w części „Mów śmiało”.
- **Słówka** – to starannie wybrane, najczęściej używane i najważniejsze dla danego tematu słownictwo.

W **Tablicach** znajdziesz zestawienie najczęściej poszukiwanych słów i informacji. Dzięki nim szybko powiesz, jakiego koloru ubrania szukasz, podasz datę swojego przyjazdu lub zrozumiesz napis informacyjny na wywieszce. **Zarys gramatyki** to z kolei błyskawiczna ściągą, potrzebna zwłaszcza gdy chcesz samodzielnie konstruować wypowiedzi w oparciu o materiał zgromadzony w rozmówkach. A do czego może się przydać zamieszczony na końcu **Słowniczek**, nie musimy chyba wyjaśniać.

Z życzeniami samych miłych konwersacji

*zespół autorów i redaktorów Lingo
wraz z zaprzyjaźnionymi Francuzkami i Francuzami*

W języku francuskim istnieje znaczna rozbieżność między pisownią a wymową. Na ogół nie wymawiamy wszystkich liter, a łączenia międzywyrazowe (*liaison*) wprowadzają dodatkowe dźwięki. Ponadto ten sam dźwięk może zostać zapisany za pomocą różnych znaków i na odwrót – niektóre, nawet znacznie różniące się od siebie znaki wymawia się jednakowo.

Poniżej przedstawiamy uproszczone zasady wymowy przy użyciu znaków alfabetu polskiego. Dla oddania kilku dźwięków, które nie występują w języku polskim i w związku z tym nie mają swoich odpowiedników graficznych w alfabecie polskim, stosujemy znaki Międzynarodowego Alfabetu Fonetycznego, obok zaś ogólnie objaśniamy przybliżony sposób ich wymowy.

■ Uwagi wstępne dotyczące wymowy

W języku francuskim akcent pada zawsze na ostatnią sylabę.

Dwukropek przy samogłosce np. *réseau rezo:* lub pozioma kreska nad samogłoską np. *les services lē serwis* oznaczają konieczność wydłużenia dźwięku w wymowie.

Dywiz np. *quatorze kator-z* oznacza konieczność rozdzielenia w wymowie dźwięków, które po polsku wymawia się łącznie.

■ Alfabet

Alfabet francuski składa się z 26 liter:

A – a	G – <i>že</i>	N – en	T – te
B – be	H – <i>asz</i>	O – o	U – <i>ii</i>
C – se	I – i	P – pe	V – we
D – de	J – <i>ži</i>	Q – <i>kü</i>	W – <i>dubl'we</i>
E – e	K – ka	R – er	X – <i>iks</i>
podobnie do 'y'	L – el	(gardłowo)	Y – <i>igrek</i>
F – ef	M – em	S – es	Z – <i>zed</i>

Niektóre samogłoski i jedna spółgłoska są opatrzone znakami diakrytycznymi, które – za wyjątkiem *e* i *c* – nie wpływają na wymowę. Są to: *à â ç é è ê ë î ï ô û ù ü*.

■ Samogłoski

Samogłoski w języku francuskim to: *a, e, i, o, u, y*. Brzmienie samogłosek *a* oraz *i* pokrywa się z wymową polską. Samogłoski *e* i *o* mogą być otwarte lub zamknięte.

Samogłoska *e*

- *è* **nieme**: graficznie odpowiada literze *e* bez akcentu. Nigdy nie wymawiamy jej na końcu wyrazu, np.: *embrasse âbras, livre liwr*.
- *ê* **zamknięte**: wymawiamy podobnie do *y* (między polskimi *i* a *e*, mając minimalnie otwarte usta), gdy mamy do czynienia z następującymi znakami graficznymi:
 - é* akcentowane (*accent aigu*), np.: *été ete*;
 - er* (końcówka bezokoliczników tzw. pierwszej grupy), np. *parler parle*;
 - et*, np. *ballet bale*;
 - ez* (na końcu wyrazu), np.: *mangez mǎże, nez ne, assez ase*.
- *e* **otwarte** wymawiamy jak *e* polskie, gdy mamy do czynienia z następującymi znakami graficznymi:
 - è* akcentowane (*accent grave*), np.: *carrière kariēr, première premiēr*;
 - ê* (*accent circonflexe*), np.: *fête fet*;
 - ai*, np. *lait le*.

W przypadku rodzajników wymowa *e* jest różna w zależności od tego, czy rodzajnik występuje w liczbie pojedynczej, czy w liczbie mnogiej, np.:

le garçon le garsq – chłopiec; *e* wymawiamy krótko, z ustami nieznacznie ściągniętymi w „dziubek”, ale: *les garçons lē garsq* – chłopcy; *e* wymawiamy długo, przesadnie w porównaniu z wymową *e* w języku polskim, z ustami rozciągniętymi jak do szerokiego uśmiechu.

Liczbę pojedynczą od liczby mnogiej rodzajników w mowie odróżniamy więc po długości dźwięku.

Samogłoska o

- **o otwarte**: w wymowie jest najbardziej zbliżone do polskiego *o*, np.: *rose* roz.
- **o zamknięte**: także wymawia jak polskie *o*, jednak bardzo wyraźnie układając usta w kształt tej litery, przez co dźwięk ten jest bardziej „krągły”, dłuższy w porównaniu z *o* otwartym, np.: *code* kod, *globe* glob;
ô, np.: *symptôme* sępto:m;
au, eau, np.: *cause* ko:z, *bureau* büro:

Samogłoska u

francuskie **u** nie ma odpowiednika w języku polskim. Aby je wymówić, składamy usta w „dziubek”, jak do **u**, i wymawiamy **i**, co tutaj zapisujemy za pomocą znaku *ü*, np.: *murir* mürir, *mur* mür.

Samogłoski nosowe (**a**, **e**, **i**, **o**, **u** + **n** lub **m**, czyli **an/am**, **en/em**, **in/im**, **on/om**, **un/um**) w wymowie zbliżone do polskiego **ą** lub **ę**.

Gdy mamy do czynienia z wymienionymi znakami graficznymi, wymawiamy dźwięk między polskim **ą** i głoską występującą w słowie **awans**. Będziemy to tutaj zapisywać za pomocą znaku *ã* lub, w niektórych wypadkach, ze względu na trudność wymówienia omawianych dźwięków z niektórymi dźwiękami sąsiednimi, dla ułatwienia jako **ą** lub **ę**, np.:

- am**, np.: *lampe* lãp, **en** np.: *comment* komã, ale: *combien* kãbię;
- an**, np.: *Jean* żã, **em** np.: *temps* tã;
- en**, np.: *européen* ørope-ę, ale: *européenne* ørope-en;
- im**, np.: *simple* sępl, *impossible* ęposibl;
- on/om**, np.: *thon* tą, *ton* tą, *ombre* ąbr;
- un**, np.: *lundi* lędi.

Wymowę nosową połączenia samogłoski **i** i spółgłoski **n** oznaczamy tutaj za pomocą znaku *ẽ*. Dźwięk ten wymawia się podobnie jak **ę**, jednak jest on dłuższy i nosowy, nie gardłowy, np.: *Internet* ẽternet.

Wymawiamy *ɛ*, także gdy mamy do czynienia z następującymi znakami graficznymi:

ain, aim, np.: *pain* pɛ, *faim* fɛ;

ein, np.: *peintre* pɛtr;

oin, np.: *point* plɛ;

yn, ym, np.: *symphonie* sɛfoni.

Jeżeli po *n* lub *m* występuje samogłoska, wtedy samogłoski tracą nosowość, np.: *un* ɛ, ale: *une* ün.

Samogłoska *y*

y – wymawiamy jak *i*, np.: *stylo* stilo, ale w niektórych połączeniach jak *j*, np.: *il y a* il ja.

■ Spółgłoski

Niektóre spółgłoski różnią się wymową od polskich bądź też zmienia się ich brzmienie w zależności od sąsiedztwa innych dźwięków.

c przed samogłoskami *a, o, u*, przed spółgłoską *i* na końcu wyrazu wymawiamy jak *k*, np.: *carte* kart, *clavier* klawje, *mec* mek; przed *e* oraz *i* wymawiamy zaś jak *s*, np.: *cendrier* sãdrje, *social* sosjał;

ç – wymawiamy jak *s*, np.: *ça* sa;

g – przed samogłoskami *a, o, u* i przed spółgłoską wymawiamy jak *g*, np.: *cigarette* sigaret, *guichet* gisze, *grand* grq;

– przed samogłoskami *e* oraz *i* wymawiamy zaś jak *ż*, np.: *géant* żeã, *gigot* żigo;

h – nie wymawiamy, np.: *hier* jer;

j – wymawiamy jak *ż*, np.: *jupe* żüp;

r – wymawiamy jak polskie *r*, jednak trzymając język zwykle delikatnie przyciśnięty do górnych zębów;

s – między samogłoskami czytamy jak *z*, np.: *maison* mezq;

x – wewnątrz wyrazu wymawiamy jak: *ks*, *gz*, np.: *exemple* egzãpl; jak *s*, np.: *soixante* słasãt lub jak *z*, np.: *deuxième* dözjem.

■ Niektóre połączenia liter

ch – wymawiamy jak *sz*, np.: **Charlotte** *szarlot*;

eu / oeu – wymawiamy między *o* a *e*, układając usta w kształt litery *o*, a zapisujemy tutaj za pomocą znaku *ø*, np.: **peur** *pør*;

œ – wymawiamy między *o* a *e*, a zapisujemy tutaj za pomocą znaku *œ*:, np.: **cœur** *koe:r*;

oi – wymawia się jak *ł*, np.: **toi** *tł*;

ou – wymawiamy jak *u*, np.: **roue** *ru*;

gn – wymawiamy jak *ń*, np.: **Pologne** *poloń*;

ille – wymawiamy jak *ij*, np.: **fille** *fij*, ale: ważne wyjątki: **ville** *vil*, **mille** *mil*;

ph – wymawiamy jak *f*, np.: **philosophie** *filozofi*;

th – jak *t*, np.: **théâtre** *teatr*.

■ Łączenie międzywyrazowe (*liaison*)

Zjawisko łączenia międzywyrazowego (*liaison*) zachodzi, gdy jeden z dwóch sąsiadujących ze sobą wyrazów kończy się spółgłoską, a drugi rozpoczyna samogłoską lub niemym **h**. W wymowie *liaison* polega na wymawianiu ostatniej spółgłoski wyrazu (której zwykle się nie wymawia) razem z pierwszą samogłoską wyrazu następnego, np.:

ils *allaient* *ilzale* – szli, ale: **il** *allait* *ilale* – szedł.

Dzięki *liaison* w mowie możemy odróżnić liczbę pojedynczą od liczby mnogiej.

■ Elizja (wyrzutnia)

Zjawisko elizji polega na wyrzuceniu ostatniej samogłoski wyrazu i zastąpieniu jej apostrofem, jeżeli następny wyraz rozpoczyna się od samogłoski lub od niemego **h**:

le + **homme** – *l'homme*

le + **ami** – *l'ami*.

1. Najważniejsze zwroty

Les expressions de base

lezeक्सप्रेसज़ de baz

1.1. Mów śmiało

Dzień dobry!	<i>Bonjour ! bążur</i>
Dobry wieczór!	<i>Bonsoir ! bąsłar</i>
Dobranoc! (przy pożegnaniu)	<i>Bonsoir ! bąsłar</i>
Dobranoc (do osoby, która idzie spać)	<i>Bonne nuit ! bon-nui</i>
Cześć!	<i>Salut ! salü</i>
Do jutra!	<i>A demain ! a demẽ</i>
Do zobaczenia wkrótce!	<i>A bientôt ! a biãto:</i>
Będziemy w kontakcie.	<i>On reste en contact.</i> <i>ą rest ă kontakt</i>
Przepraszam!	<i>Excusez-moi / pardon !</i> <i>eksküze-młā/pardą</i>
Przepraszam pana/panią (w pytaniach o drogę, czas...)	<i>Excusez-moi Monsieur /</i> <i>Excusez-moi Madame ...</i> <i>eksküze-młā mesjõ/eksküze-młā</i> <i>madam</i>
Dziękuję.	<i>Merci. mersi</i>
Nie ma za co.	<i>De rien. de rię</i>
Proszę...	<i>S'il vous plaît ... sil wu ple</i>
Proszę o...	<i>Je voudrais ... że wudre</i>
Bardzo mi przykro.	<i>Je suis désolé. że sli dezole</i>

Szkoda.

Nic nie szkodzi.

Bardzo dobrze.

To bardzo uprzejme/miłe
z pana/pani strony.

Jest pan/pani bardzo
uprzejmy/uprzejma.

Gratulacje!

Panie i Panowie!

Proszę pana!

Proszę pani (do panny)!

Proszę pani (do mężatki)!

Czy może mi pan/pani
pomóc?

Gdzie znajduje się polska
ambasada?

Zgubiłem/am się.

Zgubiłem/am dokumenty.

Dommage. *domaž*

Ça ne fait rien. *sa ne fe rię*

Très bien. *tre bię*

C'est très gentil de votre part.
se tre žąti de wotr par

**Vous êtes très aimable /
serviable.**
wu zet trezemabl/serwiabl

Félicitations ! *felisitasjå*

Mesdames et Messieurs !
medam e mesjå

S'il vous plaît Monsieur !
sil wu ple mesjå

S'il vous plaît Mademoiselle !
sil wu ple madmlazel

S'il vous plaît Madame !
sil wu ple madam

Pourriez-vous m'aider ?
purie-wu mede?

**Où est l'ambassade de Po-
logne ?**
u e ląbasad de poloń?

Je me suis perdu(e).
že me sli perdü

J'ai perdu mes papiers.
že perdü me papie

Jak dojechać do tego hotelu?	Comment aller à cet hôtel ? <i>komã ale a setotel?</i>
Gdzie mogę znaleźć...?	Où puis-je trouver ...? <i>u pli-ž truwe...?</i>
Czy dobrze idę do...?	Est-ce que je suis sur la bonne route pour aller à ...? <i>es-ke že sli sür la bon rut pur ale a...?</i>
Szukam...	Je cherche ... <i>že szersz</i>
Dokąd pan/pani idzie?	Où allez-vous ? <i>u ale-wu?</i>
Idę do...	Je vais à ... <i>je we a</i>
Proszę pójść prosto.	Allez tout droit. <i>ale tu drla</i>
Proszę skręcić w prawo/w lewo.	Tournez à droite / à gauche. <i>turne a drłat/a go:sz</i>
Przepraszam, gdzie jest toaleta?	Excusez-moi, où sont les toilettes ? <i>eksküze-młä, u sq le tlalet?</i>
Trzeba zejść po schodach.	Il faut descendre l'escalier. <i>il fö desãdr leskalje</i>
Gdzie jesteś?	Où es-tu ? <i>u e-tü?</i>
Czy mówi pan/pani po francusku/po angielsku/po polsku?	Vous parlez francais / anglais / polonais ? <i>wu parle frãse/ãgle/polone?</i>
Trochę.	Un (petit) peu. <i>ę pti pø</i>
Niewiele.	Pas beaucoup. <i>pa boku</i>
Wcale.	Pas du tout. <i>pa dü tu</i>

Nie mówię po francusku.	<i>Je ne parle pas français.</i> <i>že ne parl pa frãse</i>
Przepraszam, nie rozumiem.	<i>Excusez-moi mais je ne comprends pas.</i> <i>eksküze-mła me že ne kaprã pa</i>
Nie zrozumiałem.	<i>Je n'ai pas compris</i> <i>že ne pa kapri</i>
Co to znaczy?	<i>Qu'est-ce que ça veut dire ?</i> <i>kes-ke sa wø dir?</i>
Czy może pan/pani powtórzyć?	<i>Vous pouvez répéter ?</i> <i>wu puwe repete?</i>
Proszę mówić wolniej.	<i>Parlez moins vite, s'il vous plaît.</i> <i>parle młë wit, sil wu ple</i>
Jakiej jest pan/pani narodowości?	<i>Vous venez d'où ? Quelle est votre nationalité ?</i> <i>wu-wene du? kel e wotr nasjonalite?</i>
Skąd jesteś?	<i>D'où viens-tu ?</i> <i>du wiã-tü?</i>
Jestem Polakiem/Polką.	<i>Je suis Polonais / Polonaise.</i> <i>že sli polone/polonez</i>
Pochodzę z Polski.	<i>Je viens de Pologne.</i> <i>že wiã de poloń</i>
Gdzie pan/pani mieszka?	<i>Où habitez-vous ?</i> <i>u abite-wu?</i>
Gdzie mieszkasz?	<i>T'habites où ?</i> <i>tabit u?</i>
Mieszkam w Krakowie/ w Warszawie.	<i>J'habite à Cracovie / à Varsovie</i> <i>żabit a krakowi/a warsowi</i>
Miejsce zamieszkania.	<i>Lieu de résidence.</i> <i>ljø de rezidqş</i>

Nazywam się...	<i>Je m'appelle ... że mapel</i>
Jak masz na imię ?	<i>Comment vous appelez-vous ? Quel est ton/votre prénom ? komã wuzapele-wu? kel e tq/ wotr prenã?</i>
Jak się nazywasz?	<i>Comment tu t'appelles ? komã tii tapel?</i>
Czy może pan/pani przeliterować nazwisko?	<i>Vous pourriez épeler votre nom ? wu purie epele votr nã?</i>
Chciałbym panu/pani przedstawić pana/panią/ pannę Dupont.	<i>J'aimerais vous présenter Monsieur / Madame / Mademoiselle Dupont. żemre wu prezqte mesjø/ma- dam/madmlazel düpq</i>
Miło mi pana/panią poznać.	<i>Enchanté de faire votre connaissance. ãszqte de fer wotr konesqş</i>
Jak się państwo miewają?	<i>Comment allez-vous ? komã ale-wu?</i>
Bardzo dobrze, a pan/pani?	<i>Très bien, et vous ? tře bię, e wu?</i>
Jak się masz?	<i>Comment vas-tu ? / Ça va ? komã wa tii? sa wa?</i>
W porządku, a ty?	<i>Ça va bien, et toi ? sa wa bię, e tla?</i>
Jaki jest pana/pani zawód?	<i>Quel est votre métier ? kel e wotr metie?</i>
Gdzie pracujesz?	<i>Tu travailles où ? tii trawaj u?</i>

Przepraszam, która godzina?	Excusez-moi, quelle heure est-il ? <i>eksküze-młä, kel ør etil?</i>
Czy mogę zapalić papierosa?	Est-ce que je peux fumer ? <i>es-ke że pø füme?</i>
Czy tu można palić?	On peut fumer ici ? <i>ø pø füme isi?</i>
Jestem głodny/a.	J'ai faim. <i>že fẽ</i>
Jestem zmęczony/a.	Je suis fatigué(e). <i>že sli fatigue</i>
Chce mi się pić.	J'ai soif. <i>že słař</i>
Chciałabym wrócić do hotelu.	Je voudrais retourner à l'hôtel. <i>že wudre returne a lotel</i>
Chciałbym/chciałabym odpocząć.	Je voudrais me reposer. <i>že wudre me repoze</i>
Chciałbym/chciałabym coś zjeść.	Je voudrais manger quelque chose. <i>že wudre mǎže kelke szoz</i>
Czym mogę służyć?	Puis-je vous aider ? Qu'est-ce que je peux faire pour vous ? <i>płi-ż wuzede? kes-ke je pø fer pur wu?</i>
Co pan/pani myśli o...	Que pensez-vous de ... <i>ke pǎse-wu de...?</i>
Słyszał pan/słyszała pani o...?	Vous avez entendu parler de ...? <i>wuzawe stǎd parle de...?</i>
Tak.	Oui. <i>li</i>
Nie.	Non. <i>nǎ</i>
Nie wiem.	Je ne sais pas. <i>že ne se pa</i>

Być może.	<i>Peut-être. pøt-etr</i>
Zgoda.	<i>D'accord. dakor</i>
Masz rację.	<i>T'as raison. ta rezq</i>
To nie moja wina.	<i>Ce n'est pas / C'est ma faute. se ne pas/se ma fot</i>
Co?	<i>Quoi ? kla?</i>
Co to jest?	<i>Qu'est-ce que c'est ? kes-ke se?</i>
Kto?	<i>Qui ? li?</i>
Kto to jest?	<i>Qui est-ce ? ki es?</i>
Gdzie?	<i>Où ? u?</i>
Kiedy?	<i>Quand ? kq?</i>
Dlaczego?	<i>Pourquoi ? purkla?</i>
Jak?	<i>Comment ? komã?</i>
Ile?	<i>Combien ? kqbię?</i>
Skąd?	<i>D'où ... ? du?</i>
Dokąd?	<i>Où ... ? u?</i>
Chciałbym/Chciałabym...	<i>Je voudrais / J'aimerais ... že wudre/žemre</i>

1.2. Porozmawiaj

– *Je cherche cette adresse...*
že szersz setadres
 Szukam tego adresu...

- **Ce n'est pas loin, vous pouvez y aller à pied.**
se ne pas llē, wu puwez ji ale a pie
 To niedaleko, może pan pójść na piechotę.
- **Par où dois-je y aller ?**
par u dła-żji ale?
 Jak mam iść?
- **Tout droit jusqu'à la grande rue et à gauche.**
tu drla žuska la grąd rū e a go:sz
 Prosto, aż do tej dużej ulicy, a potem w lewo.
- **Merci.**
mersi
 Dziękuję.
- **De rien.**
de rię
 Nie ma za co.

- **Viens, on va se boire un verre ?**
wiã, q wa se blar ę wer?
 Chodź, napijemy się po szklaneczce.
- **Où tu veux aller ?**
u tü wø ale?
 A gdzie chcesz iść?
- **Dans le bar d'en face, ils ont un vin pas mal du tout.**
dą le bar dą fas, ilzq ę vë pa mal dü tu
 W barze naprzeciwno mają niezłe wino.

- **Si on mangeait quelque chose en ville ?**
si q mąge kelke szoz ã wil?
 Może zjemy coś na mieście?
- **Je suis fatiguée, j'aimerais retourner à l'hôtel.**
że sli fatigue, žemre returne a lotel
 Jestem zmęczona, chciałabym wrócić do hotelu.

1.3. Słówka

adres	<i>adresse (f) adres</i>
aleja	<i>allée (f) ale</i>
blisko	<i>près (de) pre (de)</i>
daleko	<i>loin (de) llẽ (de)</i>
data urodzenia	<i>date (f) de naissance</i> <i>dat de nesq̃s</i>
dokumenty	<i>papiers (m) d'identité / pièces (f) d'identité</i> <i>papie didqtite/pies didqtite</i>
imię	<i>prénom (m) prenq̃</i>
iść na piechotę	<i>aller à pied ale a pie</i>
jechać	<i>aller ale</i>
kierunek	<i>direction (f) direksjq̃</i>
lewo/na lewo	<i>gauche (f) / à gauche / sur la gauche</i> <i>a go:sz/a a go:sz/sür la a go:sz</i>
literować	<i>épeler epele</i>
mapa	<i>carte (f) kart</i>
miejsce zamieszkania	<i>lieu (m) de résidence</i> <i>liø de residq̃s</i>
mówić	<i>parler parle</i>
nazwisko	<i>nom (m) nq̃</i>
nie	<i>non nã</i>
nie wiem	<i>je ne sais pas że ne se pa</i>

odpoczywać	<i>se reposer se repoze</i>
palić	<i>fumer fume</i>
paszport	<i>passport (m) paspor</i>
podróż	<i>voyage (m) włajaż</i>
południe	<i>midi (m) midi</i>
poznawać	<i>faire connaissance fer conesqs</i>
północ	<i>nord (m) nor</i>
pracować	<i>travailler trawaje</i>
prawo/na prawo	<i>droite (f) / à droite / sur la droite drlat/a drlat/sür la drlat</i>
prosto	<i>tout droit / en face tu drla/ã fas</i>
przedstawiać	<i>présenter prezqte</i>
skręcać	<i>tourner turne</i>
tak	<i>oui li</i>
toaleta	<i>toilettes (f) tlalet</i>
ulica	<i>rue (f) rü</i>
urlop	<i>congé (m) kqže</i>
wakacje	<i>vacances (f) wakqs</i>
wiek	<i>âge (m) aże</i>
wschód	<i>est (m) est</i>
wyjazd	<i>départ (m) depar</i>
wyjeżdżać	<i>partir partir</i>
zachód	<i>ouest (m) lest</i>
zgubić się	<i>se perdre se perdr</i>